

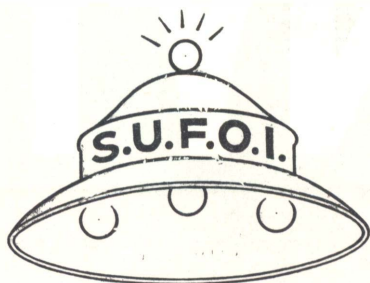
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Okt. 1963

**Pris 2,00 kr.
Incl. oms.**

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	185
UFOs massestrøgthed og acceleration	187
Tidens vidnesbyrd	189
Rapport fra Europa	190
Spørgsmål og svar	191
En begyndelse	193
UFO-observationer over Skandinavien	195
Jeg talte med en pilot fra en flyvende tallerken.....	201

OBS!

Vi har fra redaktionen af „I DAG“ modtaget et nødråd!

Man mangler 200 abonnenter for at kunne fortsætte udgivelsen af International Videnskab og Teknik!

Hjælp Dem. Vi kan ikke undvære bladet!

Har De ikke abonnement, opfordres De hermed kraftigt til at tegne et sådan straks!

Har De abonnement kan De hjælpe ved at prøve at tegne et eller flere nye abonnenter. — Men gør det nu!

Saturnturen I

vil ligge klar om ca. 1 måned. Pris 2,50 kr. pr. stk. forudbetalt — ellers + porto og opkrævning.

Organisationsoversigt:

Se UFO-Nyt september 1963

UFO-sagen har mange venner.
Vis dem UFO-NYT

Teknisk aktuelt

(Ought to be translated).

Sovjet: General Nikolai Kamanin bekræftede i en artikel på 2-års dagen for Titovs flyvning, at man arbejder med planer om en rumstation, som den Lovell omtalte. Han meddelte i øvrigt, at Gagarin, Titov og Popovich nu er gået i rumtræning igen.

Der går desuden stærke rygter om, at Sovjet nu i dette efterår vil gentage det delvis mislykkede forsøg med VOSTOK 5 og 6. Den gang skal VOSTOK 7 blive oppe i 7—8 døgn og VOSTOK 8 i 6—7 døgn. Hvis man i dette forsøg anvender reservepiloterne for Bykovsky og Tereshkova, kan man allerede nu sige, at kosmonaut nr. 7 vil være jagerpilot og kosmonaut nr. 8 vil være en kvindelig journalist.

Kosmos 18 var oppe i 9 døgn, før den blev bragt til landing. Den 6. august opsendtes forskningsdrabanten Kosmos 19. (Den skal ikke lande).

USA: NASA vil nu til efteråret udvælge 10—15 nye astronauter, alle under 33 år. I forvejen har NASA 16 astronauter: 7 Mercurastronauter og 9, der blev udvalgt sidste år.

Det amerikanske luftvåben fortsætter sine spiondrabantopsendelser af Ferret, Sames og Discovers-typen (UFO-NYT marts 1963). Siden nytår har USAF opsendt 15 drabanter og fortsætter nu i et forøget tempo med 2 om måneden. Med hensyn til sine fremtidsplaner, har generaler fra USAF udtalt, at de har 3 mål.

- 1.. En rumstation, udstyret med spionageinstrumenter, og små bemandede raketter, der kan opsoge og evt. ødelægge andre landes drabanter.
2. Militære Telstar kommunikationsdrabanter.
3. Navigationsdrabanter af typen Transit.

H. S.

Jordiske rumskibe II Vostok

(Ought to be translated).

Det 6 meter lange, cylindriske VOSTOK-rumskib består af to hovedbestande:le:

1. Pilotens kabine, hvor kosmonauten befinder sig sammen med det udstyr, der sikrer hans levedygtighed, samt landingsanordningen.

2. Instrumentsektionen, der er beregnet for placering af de apparater, der er i funktion under togtet ad banen, samt rumskibets bremseanordning.

Det ca. 5 tons tunge rumskib opsendes med en ca. 350 tons tung trettrinsraket. Denne raket har i alt 6 motorer, der i alt udøver en trykkraft på 600 tons. Alle motorene drives af flydende brændstof.

Efter rumskibet er ført ud i sin bane, adskilles det fra bæreraketens sidste trin. For rumflyvninger af 8 døgn varighed eller derunder er banen planlagt til til mellem 180 km og 250 km. Skal flyvningen være længere, op til 14 dage, må banen være højere, antagelig mellem 200 km og 300 km.

Rumskibets kabine er beregnet til én mand, men kan med få ændringer indeholde 2. Kabinens inder-side er beklædt med et hvidt kunststof. Kabinens yderside er dækket af et varmebeskyttende lag, der beskytter den under bevægelsen i atmosfærens tættere lag under landing. Kabinen er udstyret med 3 køjer og 2 mandehuller. Køjerne er forsynet med varmebestandigt glas, og de gør det muligt for piloten at foretage observationer under hele flyvningen.

I rumskibet er endvidere placeret:

- apparater og udstyr, der sikrer den menneskelige organismes levedygtighed (luftkonditionering, trykregulering, tilførsel af føde og vand, og et system for at fjerne affaldsprodukter).
- apparater for kontrollering af flugten og et system for styring af rumskibet (pilotpult, instrumenttavle, anlæg for manuel styring o.s.v.),
- landingssystem,
- orienteringssystem,
- bremsesystem,
- elektriske strømkilder,
- varmereguleringssystem,
- et system for autonom registrering af data om rumskibets tekniske funktion,
- fjernsynssystem for iagttagelse af piloten fra jorden,
- apparater for registrering af menneskets fysiologiske funktioner,
- radioapparatur for pilotens forbindelse med jorden.

Man lander på følgende måde:

Rumskibet orienteres således, at dets bageste ende (den med instrumentsektionen) vender imod flyve-retningen. Den nøjagtige orientering sørger en me-

kanisme for, der indstiller rumskibet efter Solen og Jordens horisont.

Så bliver bremseraketterne affyret og instrumentsektionen, der vejer ca. 2 tons, bliver kastet af. Tilbage er nu den cylindriske kabine, som er udstyret med to små vinger. Kabinen vender nu således, at piloten flyver med ryggen i bevægelsesretningen. Selve landingen tager ca. 30 min., og rumskibet flyver i denne periode ca. 8.000 km.

Under selve genindtrædelsen i den tættere atmosfære hugger og duver rumskibet som et skib i storm, og gule, røde, grønne og blå flammer omgiver rumskibet. Under denne tur bliver piloten udsat for en belastning på 8-10 G. (1 G = tyngdeaccelerationen).

Når rumskibet er nået ned i 8 km's højde kan piloten vælge om han vil lade sig skyde ud med katapultsædet og lande ved siden af rumskibet i faldskærm, eller om han vil blive i skibet. Alle piloter, med undtagelse af Gagarin, sprang ud med faldskærm. Der er i øvrigt stærke rygter om, at Gagarin og Titov skal ud på en lang rumfærd sammen. Den almindelige gætning går ud på at de skal op med VOSTOK 9 og 10 til foråret 1964 og blive oppe i 14 dage.

Fremtidsudsigter

Såfremt de vestlige landes efterretningstjenester kan dømme, er VOSTOK det eneste rumskib, som russerne råder over. Da man med ret stor sikkerhed ved, at russerne ikke arbejder på en måneraket på størrelse med den 2700 tons tunge SATURN 5, betyder det, at den største raket russerne kommer til at kunne anvende til bemandede rumfarter inden for en overskuelig tid er den 500 tons tunge raket, de anvender til MARS og VENUS forsøg.

Denne raket kan løfte 10 tons i bane med de 3 første trin. Normalt indgår der i disse ti tons et 4 trin, som affyres efter 1 omgang i kredsløbet, med den 6-800 kg tunge rumsonde. Denne raket kan udmærket godt bruges til en tomandsversion af VOSTOK (ca. 1965).

Det menes, at russernes vigtigste plan for øjeblikket er, at sammenkoble flere VOSTOK-rumskibe i en rumstation. Herfra vil de da udsende dels dybrumsonder, dels bemandede ekspeditioner. Det er da muligt, at man vil bygge en passegerversion af VOSTOK, som skal opsendes med den større raket.

Fra rumstationen kan man også udsende små rumjagere, som skal opsøge og ødelægge de amerikanske spiondrabanter. Men på det tidspunkt har USAF sikkert sin egen rumstation m. jagere i funktion.

H. S.

Blændværk, jalousier og halvmasker

Der findes et stort antal beretninger, der kun har glædelige ting at fortælle os om møder med UFO-besætninger. De fremmedes sagtmodighed, blidhed, etik og skønhed bliver over al måde fremholdt. Vi vil ikke nævne dem enkeltvis, men henvise til kontaktlitteraturen herom.

Så findes der beretninger, som er affattet håndfast og realistisk. Mens den første type oplevelser mellem os og de ukendte har en lignende afstand, som skiller os fra Paradiset, så giver den anden type os en følelse af vished og mulighed for orientering.

Erfaringen viser, at UFObesætninger, hvor de befinder sig i tjeneste, vitterligt sørger for ikke at give anledning til efterlysning gennem Interpol eller de nationale efterretningstjenester. Denne realistiske anstrengelse, som end ikke kan sættes ud af kraft af den mest salvesfulde fortolkning, gør først disse realister virkelig sympatiske.

UFObesætningerne anvender tre metoder for ikke at blive fotograferede, når de nærmer sig Jorden og ved møder med jordiske luftfartøjer.

1. Mange UFOs er — for at kunne opfylde deres indsats — udstyret med gennemsigtige kabiner af transparente materialer, der tillader frit udsyn til alle sider. UFOpiloterne må øjeblikkeligt og uden forsinkelse kunne orientere sig under deres hurtige flyvning, hvorfor deres kabiner tillader frit udsyn til alle sider. Men disse transparente materialer tillader også frit udsyn ind i kabinerne. Anbringelse af projektorer, der lyser udad med et skarpere lys end dagslys, forhindrer dog, at man kan se ind i kabinerne udefra. Denne metode til afblænding egner sig fortræffeligt til at ødelægge ethvert filmmateriale. Intet filter kan tilbageholde dette intensive lys.

2. Et simpelt middel, der giver frit udsyn til alle sider indefra, men udelukker, at man udefra kan se ind i kabinerne, er jalousier, hvis indstillings-

vinkel kan ændres. Også denne metode er anvendt af UFOpiloterne.

3. Endelig har man benyttet sig af halvmasker, der dækker enten over- eller underansigt. At den såkaldte rumdragt ikke tillader, at man kan se meget af piloten, siger sig selv. Den er dog en smule foræderisk, idet en fagmand kan drage visse slutninger af dens form.

Det motiv, der ligger til grund for disse camoufleringer, er ikke vanskelige at tyde. Vi kan uden videre antage, at UFObesætningerne tilbringer deres ferier blandt os, men også bliver sat ind her til løsning af andre opgaver og derfor ikke vil udsætte sig for at blive politimæssigt eller militært efterlyst.

Meget tydeligere end offentliggørelse af kontaktberetninger er de teknisk-taktiske enkeltheder, som viser deres forbundethed med vort liv.

Der findes ingen stærkere myte end realiteten.

Informationen, Wien, nr. 2./Slej.

Værd at vide

Mariner 2 har bragt det for dagen

Under omhyggelig studium af aviserne vedrørende den amerikanske venussonde Mariner 2's målinger måtte jeg ustandselig ryste på hovedet.

Meldingerne erindrede mig levende om den forvirringstaktik, som så ofte har fundet sted overfor UFOtemaet. Hør en gang hvilke modsigende punkter, der er særligt påfaldende:

1. Temperaturangivelserne svinger mellem 150 og 450°. Et par hundrede grader synes ikke at spille nogen rolle.
2. Mellem planetens sol- og skyggeside hersker en temperaturforskel på flere hundrede grader. Slet ikke sandt, siger andre aviser, der er ingen forskel.
3. Liv er absolut udelukket, triumferer den ene avis og tænker herved på UFOvennernes lange ansigter. Liv er fuldtud tænkeligt ved andre med en vis overlegenhed at berette.
4. Planetens egenrotation er så langsom, at en venusdag varer lige så længe som et venusår. Andre meldinger siger, at fremtidige venusrejsende kun behøver at opholde sig nogle dage i mørket.
5. Venusatmosfæren blev målt præcist og analyseret. Hvoraf bestod den? Spørger den nysgerrige. Den

indeholder ikke kuldioxyd (kulsyre), er det kolde svar, selv om han allerede i skolen har lært, at man ikke skal flyve til Venus, fordi han der omgående ville blive stikkende i det tykke kuldioxyd-lag.

Nu er radioforbindelsen med mariner 2 afbrudt, idet dens afstand fra Jorden den 7. januar 63 allerede var over 86 millioner km. Dermed, ærede læser, vil der næppe være at vente noget væsentlig fra dette eksperiment. Tilbage bliver kun en dum følelse og spørgsmålet: ville man overhovedet informere offentligheden om sandheden, hvis Mariner 2 virkelig havde fastslået liv på Venus? Vi tillader os at tvivle herpå.

„Informationen“, Wien, nr. 2.

Oversætter: Slej.

UFOs, massetræghed og acceleration

Hvem der én gang har set et UFO accelerere fra stilstand, vil aldrig mere glemme dette syn. Det er en absolut spøgelsesagtig, tiltalende begivenhed. Man er fortrolig med hurtigtflyvende fly, man har set raketter stige op, men hos UFOs er det et ufor-glemmeligt og ganske andet indtryk.

I det en øjeblik står objektet endnu for vores øjne, måske svinger det let eller foretager små rykagtige bevægelser i forskellige retninger. Man har ikke følelsen af en særlig stor stabilitet. I næste øjeblik er det borte — omgående, som om man slukkede for en lyskilde, og man formår næppe at sige, i hvilken retning det fjernede sig.

Vore øjne kan simpelthen ikke følge de accelerationer, som et UFO kan udvikle. Ad radiotekniske veje har man kunnet måle hastigheder indtil 250 gange jordiske hastigheder, men det behøver på ingen måde at være den højst opnåelige hastighed.

Ved jordiske hastigheder — også betegnet med „G“ — forstår man som bekendt enhver hastighedsforøgelse, som et legeme kan opnå, når det er i frit fald mod Jorden. Bortset fra luftmodstand vil alle legemer uafhængigt af skikkelse, art og vægt falde lige hurtigt.

Bortset fra luftmodstanden sætter en anden kraft

ind som modstand mod hastigheden. Det er den såkaldte massestræghed. Den siger, at ethvert legeme vil forblive i den bevægelsestilstand, som den øjeblikkelig har. Ved høje accelerationsværdier, som naturligvis medfører udstrakte bevægelsesændringer, ytrer massestrægheden sig som stærk ophedning inde fra i legemet.

Uden modforholdsregler ville UFOerne være udsat for forbrænding gennem den udvendige gnidningsmodstand og gennem massestrægheden inde fra. Massestræghedens væsen kan man bedst forestille sig derved, at det accelerende legeme udvikler „en følelse“ for rummets geometriske beskaffenhed, mens det iler gennem rummet. Jo mere dette legeme gennem hastighedsforøgelse eller ændringer i retningen „gni-der“ sig mod denne rumstruktur jo varmere bliver det — forudsat at det overhovedet kan holde til denne mekaniske procedure. Selvfølgelig opstår disse tildragelser først ved ekstrem høje hastigheder og spontane retningsændringer.

Ved UFOerne er betydningen heraf utvivlsomt allerede kendt, vi vil undersøge, på hvilken måde disse flylegemer kan klare denne foreteelse.

Det stærke elektriske felt, som UFOerne omgiver sig med, forandrer grundlæggende processen med ophedning gennem den ydre luftmodstand. Luftmodstanden selv glider fra UFOets overflade bort i en bred zone af ioniserede gasser, og varmeovergangen bliver fordelt på uskadelig måde. Professor Hermann Oberth mener, at denne teknik er så resultatrig, at han alene derigennem mener at kunne nære tiltro til betydningen af UFOernes elektriske felt.

I teorien kender man også en metode, der kan udelukke massestrægheden i flylegemer.

Det drejer sig om at bruge flylegemets tyngdepunkt. Hvad betyder det?

Gennem et simpelt billede kan man anskueliggøre virksomheden af massestrægheden i et legemes indre.

Man skal kun forestille sig, at kraften, som dannes deri, angriber midtpunktet af det omtalte legeme, og at alle øvrige punkter i legemet er undergivet en løftestangsvirken, som udgår fra legemets midtpunkt — det nys nævnte tyngdepunkt (også kaldet massecentrum). At bortskaffe dette tyngdepunkt betyder, at den angribende kraft må fordeles ligeligt på alle massepunkter, således at en løftestangsvirken ikke mere kan optræde.

En sådan fordeling af den angribende kraft på

alle massepunkter (atomer) i et flylegeme kan kun komme i stand i det såkaldte „felt“. Vi kan herudaf slutte, at kun udøvelse af driv- og bevægelseskrafter gennem sådanne felter kan give en plausibel forklaring på UFOernes fysiske adfærd.

Fordi alle massepunkter — af hvilke et legeme er sammensat — er grebet af lige store kræfter, må feltet trænge ind i legemets indre, hvis der f. eks. skal foretages et drej på 90°. Da man antager, at massestrægheden i et atoms indre nøjagtigt sidder i atomkernen, er det nødvendigt, at feltet også virkelig formår at trænge ind i det indre af atomet. At skabe felter med den nødvendige intensitet, som formår dette i et helt flylegeme, er næsten ufatteligt.

Muligvis er det med en tilnærmelse til disse muligheder allerede sket. Et sådant „seletøj“ på et flylegeme gennem fysiske felter, som omfatter i det mindste flyets overflade symmetrisk, kunne allerede muliggøre flyvetilstande og bevægelsesændringer, som man ikke kunne opnå gennem reaktionsdrivkraft, som kun griber fat i tyngdepunktet. Systemer af denne art er allerede i arbejde.

Nævnes må også, at UFOernes acceleration i mange tilfælde foregår rykvis — altså sker gennem flere trin. Lignede er også observeret ved forhaling — det omvendte af accelerationsadfærden. Det må her dreje sig om rykvis fremtrængen henholdsvis tilbageholdelse i ioniserede rum, hvad også en slowmotion film af et lyn viser. Sikker er det i hvert fald, at UFOerne gennem deres suveræne operationer opnår ufattelige høje bevægelseshastigheder.

„Informationen“, Wien, nr. 2.

(F. P.)

Oversætter: Slej.

Sund fornuft = Instinkt.

Instinkt = Intuition.

Intuition = Telepati.

Tilstrækkeligt telepati = Geni!

*Livets spil er så snedigt indrettet, at når vi
snyder i det, er det os selv, vi snyder.*

Tidens vidnesbyrd

Det er blevet fortalt, at når denne cyklus eller tilskikkelse ender, vil der ske mange ting, og forvirringen mellem mennesker vil være altoverskyggende. Alt dette er nu i fuld sving. De fleste ledere er forvirrede. Nogle kalder det de mørke magter, vi vil snarere kalde det „Tavshedsgruppen“ — som består af mange grene af vort samfund. De anvender ethvert tænkeligt system for at forfalske de resultater, vor tid frembringer af væsentlig karakter.

Denne gruppe kan også benævnes „de reaktionære“ og består af flertallet af menneskeheden. De er så velorganiseret og anvender så pæne venskabsmasker mod dem, de ønsker at bruge, at de forekommer at være beskyttere eller virkelige guder for dem. Sådanne ofre vender sig mod deres bedste venner og imod de principper, de ellers har været loyale imod.

Beviset er enestående, for når et sådant menneske vender de bedre principper ryggen, bliver det **ar-**
rigt, når man forsøger at vise det, at det har taget fejl.

De nye livsforhold, det nu befinder sig under, er behagelige, og det vil kæmpe for at beholde dem.

Den samme metode er blevet bragt i anvendelse for at forvirre offentligheden med hensyn til opdagelserne stammende fra de satellitter, der er sendt til Mars og Venus. For det første har jeg ikke hørt to kommentatorer fortælle det samme, eller to offentliggjorte artikler indeholde de samme oplysninger. Hvis vi går lidt tilbage i tiden, ser vi, at for ikke så længe siden blev Venus observeret fra en ballon under et forsøg, der svarer til det, den sidste rumsonde skulle fortage. Rapporten fra ballonforsøget fortalte, at Venus havde 3-5 gange så meget vanddamp i sin øverste atmosfære som Jorden. På det tidspunkt var der en del videnskabsmænd, der sagde, at forholdene på Venus kunne være som i Florida. Dette er sandheden. Mariner rapporterede ingen vanddampe, hvilket viser, at i det mindste det ene af forsøgene gav falske oplysninger. Hvis én af rapporterne fra Mariner II er forkert, hvordan kan vi så i virkeligheden fæste lid til nogen af de andre?

Nogle satellitter har på Jorden foretaget målingsforsøg, der svarer til dem, der af Mariner II er foretaget på Venus. Disse forsøg viser, at her ikke findes ilt eller liv, og dog ved vi, det er tilfældet. Tilfældigvis ved jeg, at Mariner II sendte oplysninger

tilbage, der var fuldstændig forskellige fra dem, der blev offentliggjort. Denne oplysning fik jeg fra en embedsmand, der var beskæftiget med projekt Mariner. Dette gælder også for de oplysningers vedkommende, der formodedes at stamme fra Mars ved den for nylig foretagne ballonflyvning.

Der er mange grunde til, at man ønsker at forvanske resultaterne. Hvis sandheden virkelig blev kendt, ville nogle af vore videnskaber og samfund blive for tidligt bragt fra koncepterne, da så mange ting spiller ind. Desuden er verden ikke rede til at modtage den fulde sandhed. Ingen kan fremkomme med nøjagtige kendsgerninger, baseret på instrumenter, for vore instrumenter er stadig på udviklingsstadiet og er langt fra at være perfekte. Hvis en mands blod vil komme på kogepunktet på Venus, hvorfor anvender vore regeringer så så mange penge i forsøget på at bringe en astronaut til denne planet?

Mange har skrevet og spurgt, hvorfor der skydes så meget på mig fra oppositionens side i anledning af dette program for højere viden. Svaret er meget enkelt. Man er bange for det, jeg ved. Man forsøgte at få mig til at ændre de oplysninger, jeg fremkom med i „Ombord i Rumske“. Man ønskede, de skulle passe ind i teorier fremsat af nogle videnskabsmænd i Boston, men jeg nægtede det. Fra den tid er modstanden mod mig blevet forøget.

I et angreb fornylig har man foruden at true mig på livet, prøvet på at ramme mig ved hjælp af voodoo, som de har forsøgt mod dem, der har forbindelse med mig. Gud ske tak, at mine nuværende medarbejdere har været i stand til at forblive loyale. Jeg, til gengæld, nægter at acceptere nogle af deres insinuationer. Jeg har et eksempel på deres seneste taktik. (Fra Saucer News, James W Moseley-redaktør). „For få måneder siden blev en voodoo-dukke modtaget her på Saucer News kontor. En lang nål var stukket ind, hvor hjertet skulle være, og på et stykke papir, fastgjort med nålen, stod der blot, „James W. Moseley“. Dukken foregaves at være fra George Adamski, P. O. Box 456, Carlsbad, Californien (den nye adresse er 314 Lado de Loma Drive, Vista, Californien). Men vi mistænker en svindler, (muligvis med initialerne R.O.) for at være ansvarlig for denne lille spøg. Efter det, vi kender til Adamski, er han ikke typen på en person, der ville gøre noget så grusomt.“ (Citat slut).

Der har været en hel del mennsker, der har gjort

ting som dette igennem mange år, og har voldt mig en hel del besvær. De udgør størstedelen af „Tavshedsgruppen“ og er kendt under navnet „Verdens mystiske organisation“. Denne er den mest ondskabsfulde organisation i verden og formentlig ansvarlig for den dukke, der blev sendt til Moseley. På trods af forskellige anskuelser er Moseley og jeg gode venner, og han ved, jeg ikke ville synke så dybt, for hvis jeg gjorde det, ville jeg ikke være mit navn bekendt i forbindelse med det arbejde, jeg udfører.

Det gør mig ondt for de mennesker, der er domineret af denne gruppe, for loven om årsag og virkning vil kræve sin pris. Gloria Lee var én af deres, bevidst eller ubevidst, og gjorde, som de bød hende. Hun led under det og er nu død. Pengene gjorde ikke hende noget godt. Mit råd til andre, der læser dette, er at komme ud af det, hvis de har deres liv kært. Det kan gøres ved at forandre tankevanerne totalt. For at kunne gøre dette, må de forvise alle hadefulde eller hævnerrige tanker, og ligeledes alle uretfærdige tanker. Disse tanker er den nøgle, ud fra hvilken den mystiske organisation arbejder. Få bugt med enhver form for frygt, De måtte have i Dem, for det er den svaghed i et menneske, de ser efter.

Eksempler på frygt, de kan bruge til deres eget formål: Frygt for nogen, man føler har gjort en uret. Frygt for at indrømme fejl. Denne sidste frygt virker som en kile og ophidser mod dem, som den enkelte føler, har gjort ham uret. Pas derfor på disse indtryk og forvis dem, når de kommer; i modsat fald er man fanget i en fælde. Skulle det alligevel ske, gå da hen til den, der er indblandet og fortæl vedkommende om Deres følelser og prøv, om De ikke kan opnå en fornuftig løsning på problemet uden vedblivende at være fjender. På denne måde kan man undgå en hel del ubehagelige tilstande, man ellers ville bringe sig selv i. Det er meget bedre at være ærlig end at lide under konsekvenserne af det modsatte senere.

Jeg er lige vendt tilbage fra et omfattende studie-møde med rumfolkene og vil tale om dette senere. Om alt går vel, vil jeg rejse bort til forskellige lande i Europa den 29. april 1963. Jeg forventer at ville være væk i 8—10 uger.

George Adamski - Sv. Larsen

Rapport fra Europa

Le Martin (Antwerpen) 16. februar 1963

Et problem for kirken? Skal vi, eller skal vi ikke prædike evangeliet på de erobrede planeter.

Dette problem synes temmelig uakademisk. Det minder meget om de diskussioner, der Middelalderen igennem blev ført angående spørgsmålet om englenes køn. Det er ikke desto mindre meget alvorligt og beskæftiger et betydeligt antal teologer så meget, at 3.000 biskopper, der var blevet bedt om at indgive forslag til mødet (jeg formoder, der tænkes på det økumeniske råd, red. bem.) anmodede om, at spørgsmålet blev sat på dagsordenen.

Pave Johannes XXIII var ligesom sin forgænger Pius XII meget interesseret i erobringen af rummet. Pius XII udtalte flere gange i sine sidste år sin tilfredshed med opsendelsen af den første satellit. Johannes XXIII udtrykte i sit nytårsbudskab ønsket om, at 1963 „måtte se nye erobringer i rummet, fredelige erobringer, der skyldtes menneskets ånd.“ Han glædede sig over den kendsgerning, at mennesket nu får mere og mere herredømme over naturen.

Faktisk synes kirken tilbøjelig til at udvide forståelsen af det bibelske påbud „vorder frugtbare og mangfoldige, opfylder Jorden, og gør Eder den underdanig“, til også at omfatte udbredelsen af Evangeliet i de nye verdener, der måtte blive opdaget af mennesker.

Nogle af kirkens folk drager den fornufts slutning, at der ikke findes noget, der beretter os til at antage, at andre planeter er beboede, medens andre som f. eks. Pater Domenico Grasso udtaler: „Selv om vi antager, at den forsynets orden, der gælder for menneskets liv (på Jorden) er domineret af de to grundbegreber, arvesynd og genløsning, kan vi ikke gå ud fra, at denne orden også vil passe for indbyggerne — hvis der er nogen — i andre verdener. Ja, den kan endog være helt forskellig herfra.“

Imidlertid er utallige mænd i det gejstlige hierarki i denne tid beskæftiget med dette problem, som — videnskabens nuværende udvikling taget i betragtning — meget vel kan blive aktuelt i den nærmeste fremtid.

Her er en forkortet artikel sendt af Co-worker Dora Baur-Lammer i Østrig. Den stammer fra „Braun-

schweiger Zeitung" af 11. bebruar 1963 og lyder som følger:

Crypton afslører hemmelighed. — Nye metoder for måling af radioaktivitet.

I mange år har meteorologiske stationer i Tyskland og mange andre lande verden over omhyggeligt og ængsteligt registreret atmosfærens indhold af radioaktive isotoper. Særlig har man haft opmærksomheden henvendt på det kendte radioaktive stof strontium. Men strontium er ikke det eneste spaltningsprodukt, der opstår ved atomsprængninger. Et andet er f. eks. krypton, et luftformigt grundstof med atomvægten 85 (ædelgas)*). Indtil nu har man ikke specielt interesseret sig for denne gasart, da den ikke kan indgå kemiske forbindelser og derfor ikke optages i det menneskelige legeme. Men nu har det vist sig, at krypton er i stand til at afsløre en af de store atommagters bedst bevarede hemmeligheder.

I indledningen til sit foredrag, „Atombestråling i medicin og teknik“, der blev holdt ved atommødet i München, forklarede professor Otto Haxel fra Heidelberg, at krypton 85 afveg fra strontium og andre spaltningsprodukter derved, at dets målekurve ikke viser en direkte forbindelse med kærnevåbenforsøgene, men at koncentrationen af krypton 85 på den anden side tiltager konstant.

Efter nogen overvejelse kommer man til det resultat, at denne krypton-produktion først må være begyndt for 20 år siden og derfor kun kan hidrøre fra atomspaltninger foretaget af mennesker. Går man et skridt videre og beregner koncentrationsforøgelsen i forhold til den nuværende absolutte krypton-mængde, vil man komme til det resultat, at forøgelsen må hidrøre fra spaltning af 30-60 tons atomkærnemateriale. Til samtlige atommagters prøvesprængninger er der kun anvendt 10 pct. af denne mængde. Lægger vi hertil materialet fra alle igangværende atomreaktorer, vil vi yderligere kunne gøre rede for 2-3 tons.

Altså må konklusionen blive, at der på Jorden eksisterer uhyre atomreaktorer, som ikke figurerer i de officielle statistikker. Endvidere at den energi, de producerer, svarer til en elektricitetsmængde på mindst 30.000.000 kilowatt, d.v.s. 1,5 gange kapaciteten af alle elektriske kraftstationer i Vesttyskland.

Heldigvis taber alle radioisotoper deres aktivitet før

eller senere. Krypton 85 har således en halveringsperiode på 10 år.

Men ovenstående viser, at hver eneste velbevogtede hemmelighed i udvikling og produktion af kærnevåben snart vil blive afsløret.

Skulle det længe ventede atomstop virkelig blive gennemført nu, vil de to store atommagter altid være i stand til at beregne i hvilken udstrækning modparten fortsætter produktionen af kærnevåben.

C. A. Honey/Svend Larsen.

Spørgsmål og svar

Spørgsmål 1:

Kære Mr. Honey. Jeg har gået og tænkt en del over nogle af de bøger, der er opført på Deres liste. Ifølge de nye oplysninger, der er modtaget, og de, der endnu ikke er modtaget fra rumfolkene, må en stor del af det, vi tænker og skriver, revideres. Meget af det, vi har lært, må vi lade, som om vi ikke har lært. Det vil sikkert være for meget at forlange, at De kender indholdet af alle de bøger, De opfører på Deres bogliste, således at De kan anføre hvorvidt alt, hvad der står i dem er korrekt. Hvis man læste i disse bøger, (som iflg. rumfolkene indeholder fejl), kunne man så ikke blive ført ind på et galt spor, således at fremtidige oplysninger og forklaringer vil blive vanskeligere at forstå?

Mrs. J. R. Letchworth, Herts, England.

Svar: Jeg har endnu ikke læst alle de bøger, jeg har ført på boglisten. Imidlertid stræber jeg efter det, og jeg håber snart at have læst dem alle. Det er ikke så stor en opgave, som det ser ud til, eftersom jeg kan læse en gennemsnitsbog og forstå indholdet af den, i løbet af 1-2 timer. Dertil kommer, at jeg allerede, inden jeg gik ind i det arbejde, jeg nu gør, har læst en stor del af disse bøger.

Når jeg anbefaler en bog, siger jeg ikke, den er 100 pct. korrekt i alle detaljer. Mange indeholder videnskabelige teorier, der er forældede og forkerte. Mange siger, tanken om liv på andre planeter er umulig o.s.v. Vi må lære vor ABC, før vi kan læse, og vi kan ikke „fange“ fremskredne teorier, før vi har kendskab til i det mindste en del af de teorier, der gik forud. Vi må lære at addere og subtrahere, før vi kan lære algebra.

En stor del af materialet i forskellige bøger er

korrekt, men det vigtigste er at læse og studere alle ideer og synspunkter, endog dem, der er forkerte eller er forskellige fra ens egne, således at man bedre kan forstå de personer, der fremsætter andre teorier. Hvis jeg ikke var bekendt med de fejlagtige teorier, i hvert fald til en vis grad, kunne jeg ikke fremkomme med et effektivt argument imod dem. Jo bedre kendskab, man har til det emne, man ønsker at diskutere, jo bedre rustet står man.

Enhver burde være ærlig nok til at acceptere nye ideer, eller til at indrømme deres egne fejltagelser, såfremt de bliver påvist på en intelligent og nøgtern måde. Enhver må erkende, at uanset hvor meget man ved, eller hvor meget man har lært, så vil der altid være mere fremskredne tanker og opdagelser, der forkaster tidligere antagelser. Dette sker stadig, også for rumfolkene. De lærer også nye ting hver dag. Selv deres optegnelser og lærdom bliver konstant revideret og ført a jour.

Spørgsmål 2.

Kære Mr. Honey. En eller anden har sagt: „Den der benægter clairvoyance som en kendsgerning, er ikke berettiget at blive kaldt skeptisk, han er kun uvidende“. Jeg bliver mindet om dette, når jeg læser, at pastor Cyr udtaler, at kun „få forvirrede sjæle“ tror på reincarnation. Pastor Cyr må være uvidende om den kendsgerning, at bogstavelig talt hundreder af de bedste hjerter på den vestlige halvkugle har været fuldt overbevist om reincarnation. Jeg kunne tilføje, at Head og Cranstons nylig udkomne bog „Reincarnation: An East West Anthology“ burde være tvungen læsning for enhver, inden han fremfører uansvarlige udtalelser om svagheden hos de mennesker, der tror på reincarnation. Min onkel og min moder er begge meget begejstrede for Deres publikation, og jeg føler, De gør et meget værdifuldt oplysningsarbejde. Det skal være mig en glæde at gøre andre interesserede i det, De har at fortælle.

Gina Cerminara, Hollywood, Californien.

Svar: Dr. Cerminara siger det perfekt. Jeg har ingen yderligere bemærkninger undtagen dette: Hendes udmærkede bøger „Many Mansions“ og „The World Within“, vil blive fulgt op af en tredje bog med titlen „Many Lives, Many Loves“. Denne bog behandler den seneste udvikling inden for reincarnationen og parapsykologien. Det vil være af stor interesse for dem, der har beklaget Edgar Cayce' død,

at Dr. Cerminara fortæller om nulevende medier, incl. Peter Hurkos, Hollænderen, hvis arbejde har givet ham international berømmelse.

Den indeholder også undersøgelser angående hukommelse vedr. fortiden skrevet af en fornem psykiatriker fra østkysten, samt data fra LSD undersøgelsesområdet. Den beskæftiger sig desuden med general Semantics metodologi, som er en udmærket modgift mod en del af vor tids forvirring. Af lige så stor interesse er afdelingen om det psykiske områdes begrænsninger og faldgruber, og farerne ved al for stor lettroenhed overfor både clairvoyance og reincarnation. Dette afsnit præsenterer Dr. Cerminara med ubarmhjertig oprigtighed.

„Reincarnation: An East West Anthology“, som også er omtalt ovenfor af Dr. Cerminara, dækker reincarnation i verdensreligionerne (som det tidligere blev lært af den romersk-katolske kirke) incl. Jødismen, Islam, Hinduismen, Taoismen, Buddhismen og Zen etc. Den omtaler også vestlige tænkeres syn på reincarnation, videnskabens og psykologernes syn på samme og endvidere sidstnævntes syn på sjælen og udødeligheden. Det er et stort værk, 352 sider med tillæg og indholdsfortegnelse, indbundet i Shirting. Den bedste bog på markedet om dette emne. En bog, man bør eje. Pris: 6,50 dollar. Gina Cerminaras bøger kan fås for 4,50 dollar (i den orden, de er nævnt ovenfor). Hendes nyeste bog, der udkommer til april, vil komme til at koste 4,95 dollar. Man kan forudbestille bogen allerede nu.

En komplet kommenteret bogliste og Essay om reincarnation af Gina Cerminara, kan fås hos Hugh Lynn Cayce, A.R.E. Press, P. O. Box 595, Virginia Beach, Virginia, for 35 cent. Den omtaler snesevis af bøger om reincarnation, og er absolut værd at eje.

Spørgsmål 3.

Kære Mr. Honey: Art Buchwald skrev fornylig en spalte, med titlen „Organisation dannet med det formål at lægge mennesker fra rummet for had“. Er denne gruppe tilfældigvis den samme som „Tavshedsgruppen“, som vi hører omtalt af og til?

M. K. Moorcroft, Wyoming.

Svar: Den 11. marts 1963 modtog jeg oplysninger dette spørgsmål vedrørende fra George Adamski. Han vedlagde et udklip fra en avis fra Cincinnati, Ohio, han havde modtaget. Min personlige mening er den, at artiklerne er skrevet tongue — in cheek, eller, hvis

en sådan organisation virkelig er blevet dannet, at det er sket som et reklamenummer. Jeg tvivler på, at nogen kan være tåbelige nok til at tage et sådant program alvorligt. Efter al sandsynlighed vil det vise sig at være en spøg i lighed med den kampagne, der gik ud på at give dyrene tøj på. For det tilfælde, det ikke skulle være en spøg, men ramme alvor, har George Adamski skrevet sine kommentarer, der vil være at læse andetsteds i dette blad. Jeg vil ligeledes reproducere det udklip, Adamski sendte til mig.

Spørgsmål 4.

Kære Mr. Honey: I et af Deres newsletters omtalte De, at De ville bringe dokumentation for Deres samarbejde med rumfolkene. Hvornår, og på hvilken måde vil dette ske? *W. N. Norge.*

Svar: Hvornår, kan jeg ikke udtale mig om på nuværende tidspunkt. Det kan blive i næste nummer, og det kan blive om 5 år. Det bliver ikke mig, der kommer til at træffe afgørelsen. Dokumentationen vil blive nye og bedre fotografier, der aldrig før har været offentliggjort, og samtidig bedre end nogle af dem, der til dato har været offentliggjort. Der vil være beviser, om hvis natur jeg på nuværende tidspunkt ikke kan udtale mig. Det er ikke meningen, svaret skal skabe noget mysterium, men det er nødvendigt, at planerne bliver hemmeligholdt for oppositionen, indtil det er for sent for dem at gribe ind og forhindre, at de bliver udført.

Spørgsmål 5.

Kære Mr. Honey: Kender De noget tilfælde, hvor en „Flyvende tallerken“ er landet på en regeringsflyveplads i USA, i overværelse af medlemmer af regeringen? *W. N. Norge.*

Svar: Ja, det gør jeg. Desværre kan jeg ikke beviser, at det er sket, eller at jeg kender til sådanne tilfælde. Enhver form for bevis, jeg ville kunne fremkomme med, ville blive benægtet af myndighederne og ville kun tjene til, at jeg ville komme til at tage mig ud som en løgner. Der sker mange ting, som ikke kan offentliggøres af de samme årsager.

Spørgsmål 6.

Kære Mr. Honey: Hvad kan De sige om mennesker og luftfartøjer, der er forsvundet pludseligt, og uden at efterlade noget spor. Har De en forklaring på dette? *W. N. Norge.*

Svar: Mange tilfælde kan jeg ikke forklare, men jeg har kendskab til nogle få, hvor flyvemaskiner var indblandet. Det er på den måde, nogle af dem, der arbejder og lever iblandt os, er vendt tilbage til deres egne planeter. I andre tilfælde har piloter fået valget mellem at tage med til andre planeter, eller at vende tilbage til Jorden. Mange vælger det første, hellere end at blive erklæret sindssyge, hvis de vendte tilbage til Jorden og skulle aflægge forklaring på, hvor de havde været i så lang tid, specielt hvis de vendte tilbage længe efter, at maskinens brændstof skulle være sluppet op.

Spørgsmål 7.

Kære Mr. Honey: Kender De Venus' omdrejningshastighed, og kender De noget tilfælde, hvor det er lykkedes for vor videnskab at konstruere en „tallerken“, der anvender samme drivkraft som rumfolkenes. *W. N. Norge.*

Svar: 1. spørgsmål: Nej. 2. spørgsmål: Ja. Jeg har mødt direktøren for et undersøgelseslaboratorium, der har bygget skibe af lignende art (altså ikke fuldstændig magen til) og fremdriftsmetode. En række firmaer udfører tilsvarende arbejde. Alle sådanne projekter er fortløbende. Der kan ingen oplysninger gives.

Spørgsmål 8.

Kære Mr. Honey: For nogen tid siden omtalte De, at De ville starte et korrespondancekursus for de studerende, der tager sagen alvorligt. Har De forkastet tanken, siden vi ikke har hørt mere om den?

R. I. Galt, Ontario, Canada.

Svar: Nej. Jeg har ikke forkastet tanken, jeg har blot ikke haft hverken tid eller penge til at realisere den. Jeg har også en indholdsfortegnelse både til „Kosmisk Filosofi“ og til Adamskis bøger om telepati, men igen har tiden og finanserne ikke været til stede. I øjeblikket kunne jeg anvende fuld tid på dette arbejde og dog finde det svært at blive a jour.

En dag håber jeg at være i stand til at hellige al min tid til det, men i øjeblikket må alting tage sin tid. Det er mit ønske at optrykke mange forskellige artikler, og ligeledes lave en årbog for 1962. Indtil nu har tiden heller ikke tilladt dette.

C. A. Honey - Svend Larsen.

Cosmic Science

Spørgsmål nr. 97: *Hvordan sikrer de besøgende sig personlige identifikationspapirer, som i mange lande er nødvendige for at få arbejde?*

Svar: Lad os huske, at rumfart ikke er noget nyt for vore naboer. De er kommet denne vej i årtusinder, så familiebånd og venskaber er godt udbygget ud over den ganske verden.

Optegnelser, om de der lever her på Jorden, opbevares, og når en nyankommen anriverer, bliver et møde arrangeret.

Husk også, at nødvendigheden af personlig identifikation er et forholdsvis nyt krav, især i USA. De kan finde mange mennesker, som ikke har en fødselsattest, fordi registreringen af en fødsel for ikke så lang tid siden var overladt til den assisterende læges forgodtbefindende. Andre har mistet deres optegnelser ved ildebrande, storme eller lignende ulykker, som ødelagde de officielle optegnelser. Det er først i de senere år, at nogle stater har forlangt, at børn som mødte i skolen skulle fremvise en fødselsattest. Før da blev det ikke anset for nødvendigt for en person at bevise gennem et stykke papir, at han var født.

I dette land, er det, så vidt det er mig bekendt, ikke nødvendigt at fremskaffe en fødselsattest eller nogen anden form for dokumentation. Et kørekort, som er accepteret i identificationsøjemed, kan erhverves af enhver, som har et godt syn og besidder evnen til at føre en vogn.

Selv om det er rigtigt, at fødselsattest eller anden form for identification er krævet for at få arbejde i visse industrier, spørger langt de fleste selskaber aldrig efter sådanne dokumenter. Vi har lavet stor ståhej i forbindelse med personlige papirer, men i virkeligheden er de fleste af disse ikke særlig vanskelige at få fat i.

GA - HC

Jeg efterlyser de tre første numre af UFO-NYT, nov. 58, dec. 58, januar 59. Jeg har dog disse numre i fotokopier, men jeg vil gerne have de originale numre af bladet med henblik på en indbinding af disse. Hvem vil bytte med mig?

O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, Thisted.

En begyndelse

(Ought to be translated).

Der er mange problemer forbundet med måden, hvorpå man tjener sit levebrød. For mange syntes det næsten umuligt, at tjene det på en human og forsvarlig måde, da de sociale forhold er baseret på personlig vinding. Den første betingelse for den enkelte, må være at forstå og befri sig for begærligheden, der ødelægger livet. Hvis man bliver klar over sin begærlighed, vil man forstå, at vi selv har skabt et samfund, hvor der bliver lagt stor vægt på personlig ejendom både åndeligt og materielt — — hvilket delvis er årsagen til konflikterne, såvel mellem de enkelte som mellem racer, og som sluttelig resulterer i krig.

Den væsentligste grund til kappestriden om rigdom er den magt, den giver, og så længe disse selvske hensigter er til, vil man hige efter magt.

Såvel Jesu bud som rumbrødrenes lære, viser, at en betingelse for fred og tilfredshed blandt mennesker er næstekærligheden. Så længe vi her på Jorden er afhængige af pengesystemet, vil meget få mennesker kunne praktisere dette i ret høj grad. Selvfølgelig er der altid nogle velhavende, der støtter mindre heldige medborgere. Det er dog ikke altid, at den pekuniære hjælp — — er den bedste hjælp. Mennesket er et isoleret væsen, der ofte mangler hjælp og støtte på andre områder. De ting der ofte piner et menneske er af en så personlig natur, at de fleste ikke vover, at tale herom med andre.

Indenfor SUFOI er der mange rettænkende mennesker, som er fuldt klar over disse forhold. Vi samles i studiegrupper, — mellem ligesindede o.s.v. Det hele er dog for teoretisk. — — — *Når der er kærlighed; er der handling — — — den nære kontakt.*

Vi må begynde på et helt nyt grundlag, og jeg vil meget gerne have lov, at stille følgende forslag:

Hvis vi tager f. eks. ti familier, der virkelig ønsker at praktisere næstekærlighedens bud, må disse familier gøre sig følgende klart: Hvert familiemedlem kan have problemer det normalt ikke vover at omtale, selv for sine nærmeste. Det kan være en truende økonomisk krise. — — det kan være frygten for en sygdom — — eller måske angsten for at miste én af sine nærmeste. Måske har en far den tanke, at falder han bort, står hans kone og børn uden

eksistensmuligheder. Måske skal hans børn så overlades til fremmede, og få en opvækst der kan skade dem på mange måder, og give dem en forkert indstilling til livet.

Hvis disse ti familier, ville være et eksempel for andre, måtte de som sagt, lære at forstå og befri sig selv for egoisme og begærlighed. — De måtte på en praktisk måde demonstrere næstekærligheden. De måtte tale ud med hinanden, om alle personlige forhold, — og være villige til — med kærlighed at støtte hinanden — uden fordom og uden nogen tanke om belønning. Faldt en familieforsørger bort, og hans kone og børn stod uden eksistensmuligheder, — måtte de andre hjælpe — måske økonomisk — måske hjælp til selvhjælp — eller måske med en kærlig opdragelse af de efterladte børn, — uden tanke for, måske selv at måtte nedsætte sin levestandard. Husk at dine ejendele er døde ting, som du har givet en forkert værdiansættelse. Begærlighed giver sig udtryk gennem materialisme og besidderkærlighed. Disse familier måtte lære hinanden at kende til bunds, og i *alle* forhold være solidariske. Måske har en bil — en anden ikke, så lad ham låne. Sålænge vi har vort pengesystem, ville denne måde at leve på, være et eksempel til efterfølgelse for andre, så det kunne brede sig som ringe i vandet.

Problemet er naturligvis ikke tilnærmelsesvis udførligt behandlet i denne artikel, men de mennesker, som har forstået hovedtanken i dem, må gerne skriftligt henvender sig til mig, også gerne med forslag.

Vil du være med? — Skal vi begynde for alvor?

Svend Jensen,
Stenlillevej pr. St. Merløse.

Mexico!

Vi takker for de mange henvendelser, vi har fået. Der er intet nyt i sagen — lad være med at skrive — vi skal gennem UFO-NYT meddele, når der foreligger noget, som kan publiceres!

HC.

UFO-observationer over Skandinavien

Ought to be translated.

I tidsrummet fra den 14. august til den 10. september 1963 er der indkommet 15 rapporter til SUFOI's Rapportcentral. Der kom én fra 1961, én fra 1962 samt 13 fra i år.

Det samlede antal rapporter er nu oppe på 1999, der fordeler sig således:

Fra før 1959	341
Fra 1959	792
Fra 1960	276
Fra 1961	385
Fra 1962	385
Fra 1962	157
Fra 1963	48
I alt	1999

I samme tidsrum er der indkommet 201 detektorvarslinger. De fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	0
Fra 1959	17
Fra 1960	38
Fra 1961	80
Fra 1962	55
Fra 1963	11
I alt	201

Den første rapport er fra 4. maj 1963 og er fra Herning. Observationstidspunktet er mellem 1600 og 1700. Observatør er hr. M. B., der så et sæbeboblelignende objekt, ca. 10 cm i diameter. „Sæbeboblen“ blev set komme i en afstand af 100 meter. Den holdt en konstant højde og kurs trods kraftige vindstød. Hastigheden var ca. 8 km/t. Objektet lyste ikke i sig selv, men changede. Den passerende observatøren i en højde af 3 meter og på fem meters afstand. — Sammenlign med rapporten fra Gl. Ry fra den 4. 11. 1962.

Den næste er fra den 27. maj. Hr. og fru P. V. Johansen kom ca. 2355 kørende uden for Nyborg på landevejen mod Aunslev, da de får øje på et nærmest rundt objekt, der lyste med et konstant, klart orange lys. Genstanden fløj langsomt med kurs SØ-NV, og observatørerne fulgte den ca. 3 minutter i bilen. For at undgå reflekser blev bilruden rullet ned. Af-

campingpladsen. Objektet, der var lige så stort som Månen, forsvandt på 1 sekund, og umiddelbart efter passerende endnu to objekter af samme udseende og på samme måde. Hastigheden var $22\frac{1}{2}$ buegrad pr. sekund.

Den sidste rapport kommer fra Lammefjorden, hvor hr. G. Hansen den 6. september så et objekt. Observatøren fortæller følgende: „Jeg var på vej ud langs Lammefjorden, da jeg bemærkede noget, der skinnede på himlen i 45 graders højde mod sydøst. Jeg standsede min scooter, og da jeg så op, fik jeg øje på et rødgyldent objekt med en lang hale, der var holdt i en lidt rødere farve. Ligeledes var det runde objekt forsynet med en rød spids foran. Objektet befandt sig mellem to skyer. Nederst var en regnsky og øverst lange, smalle skyer. Da jeg standsede, fulgte objektet kurs nordøst og dalede langsomt. Lidt efter steg det imidlertid igen — blegnede og forsvandt. Under hele observationen var det, ligesom der dryssede noget blankt fra halen, der i parentes bemærket var betydeligt længere end objektet. Lyset pulserede svagt. Der hørtes ingen lyd fra objektet. Observationstid ca. 15 sekunder.

De øvrige rapporter var fra Odense, Skive, København, Gl. Tølløse og Thisted.

ej.

Scandinavian UFO-Sightings

This month brought us 15 sightings and 13 of them were from 1963.

May 4th: Herning, Denmark. A 5 inch round, soap-bubble-like object followed a straight course 10 feet above ground. Speed: 4 mph. It was blowing quite a lot. 1 witness. Time: app. 1630.

May 27th: Nyborg, Denmark. A big, round, orange-coloured object probably 2000 feet from observer. Speed: 30 mph. Changed direction. Constant light. No sound. Disappeared suddenly. 1 witness. Time: 2355—2358.

June 4th: Odense, Denmark. A round, orange-coloured object, the size of a pea at arms length. Heading: SW—N. Speed: 90 arc-degrees in 10 seconds. No sound. Time: 0035 plus 10 seconds.

June 14th: Copenhagen, Denmark. An elliptical,

very bright white object with a red edge. Size of a pea. Near the object was seen a little red flame hanging in the air. 1 witness. Time: 2241—2242.

June 15th: Skive, Denmark. An elliptical object, size of a pea, changing colours. It had a long tail. Very strong, constant light. Heading: SE—NW. Speed: 12 arc-degrees/second. Disappeared suddenly. 1 witness. No sound. Time: 0009 plus 5 seconds.

June 21st: Randers, Denmark. One star-like object with a constant, strong light performed maneuvers in the NE-part of the sky. Time: 2200—2225.

July 7th: A circular, orange-coloured object with a strong and constant light. It had a tail consisting of flames and sparks. The tail was twice as big as the object. Heading: SSE—NNW. The light was suddenly cut off. A zissling sound was heard. Time: ca. 2315 plus 6 seconds.

July 25th: Tølløse, Denmark. 2 objects changing colours. Light constant and pulsating. No sound. Estimated speed: 40 mph. Heading: E—WSW. 1 witness. The objects made maneuvers. The weather was overcast. Time: 2315—2322.

July 26th: Løgten, Denmark. A Saturnshaped, grey object hovered for 5 minutes motionless then disappeared towards west in 2 seconds at incredible speed. Estimated distance to object: 1500 feet. Height above ground: 300 feet. No sound. 1 witness. Time: 2105—2110.

August 13th: Copenhagen, Denmark. A white, circular object with a very long tail also white. The light was strong and constant. Heading: W—E. No sound. Speed: 30 arc-degrees/minute. Time 2305—2310.

August 28th: Thisted, Denmark. Two bluish, circular objects. Estimated size: 1 foot. Height: 20—25 feet. High speed. No sound. Time: 1003 plus 2 seconds. Heading WSW—ENE.

August 27th: Silkeborg, Denmark. 3 dark objects with 3 very bright lights on each object — probably windows. Size: Like the full-moon. Speed: 22 arc-degrees/second. Heading: E—NW. 1 witness. Time: 2025 plus 2 seconds.

September 9th: Lammefjord, Denmark. A circular orange-coloured object with a long red tail. Object had a red triangular dot in front of it. Sparks (?) fell from the tail. No sound. Size: A pea at arms length. Ligh: pulsating. It made maneuvers. It flew be-

tween a lower and a higher layer of clouds. Time: 1957 plus 15 seconds.

ej.

SUFOI-kongressen 1963

Der er desværre indsnæget sig en del fejl i kongresberetningen — og — kan vi sige — til trods for virkelig omhyggelig planlægning! Vi beder undskylde, og bringer her et par rettelser, som vi mener, det er af betydning at få udført. De mindre fejl som er noteret, bl. a. tegnsætning og retskrivning vil ikke blive rettet, med mindre vi bliver gjort opmærksomme på fejl, som kan lede til misforståelse af det skrevne.

Side 6: Næstøverste linie — — ret, troende til betroede så der står — mest betroede medarbejdere.

Side 23: Nederste linie — — tilføj efter, dygtige hånd. — — værker, benyttede flyvemaskiner.

Side 67: Slet linie 16.

I en del eksemplarer mangler teksten helt på siderne 50 og 51 — 54 og 55 — 58 og 59 — 62 og 63!

En del numre har stærkt krøllede sider omkring midten af hæftet!!

En del hæfter er temmelig tilgrisede af fingre med trykssvætte på!!!

Har *Deres* hæfte en af disse tre skavanker bytter vi det gerne så længe lager haves — derefter kan De få det indbetalte beløb refunderet.

HC.

Der er folk, der er så fornemme, at det mindste brud på etikettens love saarer dem mere end det groveste brud på moralens.

Leck Fischer.

— Jeg siger bare, man skal være glad for vejret, så længe man kan trække det.

(Storm P.)

Gådefuld tildragelse

Et ejendommeligt og forfærdeligt fænomen blev iagtaget af Richard Vogt, som bor syd for Eagle Bend i Minnesota. Dette fænomen indtraf den 10. maj 1961 kl. 23,30 ca. 2,5 km syd for Osakis. Hos videnskabsmænd fra Minnesota universitet skabte det forvirring. Gennem et interview erfarede pressen, at Vogt befandt sig på tilbagevejen fra en forretningsrejse. På vej mod sit hjem så han noget, som han beskrev som en „tågekugle“ på knap en meter i diameter. Den var noget langagtig. Denne „kugle“ kom fra en helt skyfri himmel flyvende i en vinkel på ca. 45° mod ham og med en hastighed, som gjorde det umuligt for Vogt at foretage nogen undvigelsesmanøvre med vognen. Det gådefulde objekt traf hans vogn på den øverste del af motorhjelmen og på vindspejlet. Sammenstødet frembragte en lyd, som Vogt beskrev „som om man med stor hastighed kørte ind i en skovlfuld kastet grus.“ Ved sammenstødet udviklede der sig øjeblikkelig en stærk varme, og temperaturen i vognen var næsten uudholdelig. Vindspejlet, som havde taget af for det meste af objektet, var så varm, at en ganske let berøring var nok til at fremkalde en forbrænding. Vogt var ved dette blevet så forskrækket, at han straks tænkte på en atomexplosion, på rester af en eksploderet raket og endog på endnu mere moderne, døbringende våben. Han erklærede, at han havde følt sig meget ubehagelig til mode. Som bevis på denne oplevelse kan Vogt fremvise sin Chevrolet. De i vindspejlet indbrændte ar, de af heden forårsagede kredsformede revner i glas- set og brandpletterne i lakken på motorhjelmen bekræfter hans oplevelse. Dette mærkelige fænomen

beskæftigede også videnskabsmanden W. J. Layton fra Minnesota universitet, som — efter diskussion med flere kolleger — ikke kunne give nogen forklaring herom. Efter hans egen opfattelse kunne det dreje sig om en ophobning af de mindste meteoriter, som havde dannet sig til en gaskugle ved gennemtrængning af Jordens atmosfære. Eller også om det, som almindeligvis omtales som „kuglelyn“. Et sådant kuglelyn er dog almindeligvis et meget farligt fænomen, som forårsager ødelæggelse af det, som det træffer — i det tilfælde vindspejlet. Tilfældet diskuteres stadig af andre videnskabsmænd på Minnesota universitet.

„Eagle Bend News 25.5.61.“

PS.: Man erindres her om tilfældet i Pikeville (Kentucky), hvor 5 forkullede menneskeskeletter blev fundet siddende oprejst i en vogn, hvis tag var smeltet bort, mens resten af vognen var uskadt.

„Saucer, Space an Science“ nr. 23/1961.

Slej.

Det forekommer mig så trist, at verden bliver så ens. Huse er ens, vejene er ens, alting er ens. Det synes jeg er urimeligt. Var det ikke bedre, at man prøvede også at passe lidt på de mennesker, der går deres egne veje og plejede dem lidt.

Professor C. Th. Sørensen.

Blev U 2 - piloten Garry Powers stoppet af et UFO over Rusland

Kun få mennesker har gjort sig tanker om de hemmelighedsfulde omstændigheder, under hvilke den amerikanske spionagemaskine blev hentet ned fra den russiske himmel den 1. maj 1960. Som det vil erindres, sprængte denne affære den planlagte topkonference i Paris. Den russiske presse fremkom med nogle vage tildels modstridende forklaringer på årsagen til nedstyrtningen og tav ved en nærmere udspørgen om detaljer. Amerikanerne har indtil i dag ikke anerkendt, at det russiske luftforsvar har skudt maskinen ned, så den virkelige årsag synes stadig ikke opklaret.

Efter to års forløb udveksledes Powers med den russiske spion Abel. Efter hjemkomsten til USA blev han indgående forhørt af amerikanske senatorer om årsagen til nedstyrtningen. Herved fremkom der mærkværdige enkeltheder, som stemmer de mennesker, der er fortrolige med UFOting, til eftertanke.

„Müncher Illustrierte“ den 25. april 62 bragte en beretning, hvoraf der her skal gengives nogle udsnit:

„Jeg så på uret. Klokken var 3 om morgenen den 1. maj 60. Mit opholdssted: Peshawar i Pakistan. Jeg startede. Først ca. 300 km syd for Swerdlowsk blev det skyfrit. Jeg gik atter ind på kursen. Herefter havde jeg ingen besværigheder med retningen. Umiddelbart efter begyndte den automatiske styring at svigte. Til at begynde med var det ikke slemt. Jeg afbrød simpelt hen automatiken og slog den til igen efter et par minutters forløb. I 10 minutter fungerede den, men så svigtede den igen. Efter det tredje forsøg lod jeg automatik være automatik og styrede selv.

Så snart jeg havde den nye kurs, måtte jeg aflæse forskelligt: højde, instrumenter o.s.v. Jeg var beskæftiget hermed, da jeg hørte og følte eksplosionen. Det var muligvis et minut efter kursændringen — nøjagtigt kan jeg ikke sige det.

Jeg kan heller ikke sige, hvad jeg i dette øjeblik følte. Jeg havde selv mærket eksplosionen, men der var intet at mærke på maskinen. Muligt et lille luftstød bagi — en smule forøgelse af hastigheden.

Jeg så op fra instrumenterne og alt, hvad jeg så, var orangefarvet. Jeg ved ikke, om hele himlen var orangefarvet eller om det orangefarvede lys reflekteredes på kabinetaget. Jeg ved kun, at jeg *aldrig* før har set noget lignende, og jeg er sikker på, at jeg sporede en eksplosion.

Jeg tror, at denne eksplosion fandt sted udenfor og bag maskinen, men sværge herpå kan jeg ikke. Jeg har aldrig siddet i en maskine, hvor motoren eller andet er eksploderet. Derfor har jeg intet sammenligningsgrundlag. Men jeg mener, at man må kunne føle en eksplosion inde i maskinen på sædet og styrepinden. Derfor er jeg næsten sikker på, at denne eksplosion fandt sted udenfor maskinen.

Først tænkte jeg, at der ikke var sket noget. Hvor længe denne tanke varede, ved jeg ikke. Jeg havde i det øjeblik ikke nogen følelse af tid. Så sank den højre vinge. Det er normalt ved et luftfartøj.

Det vaklede stadig en smule omkring sin længdeakse. Jeg greb styrepinden og bragte atter maskinen i det vandrette plan. Kort derefter sænkede maskinen sig med næsen nedad. Jeg trak i styrepinden, men mærkede ingen modstand. I stedet for sænkede maskinen sig dybere. Der fandtes kun én forklaring: agterenden var borte.

Straks derefter begyndte flyet at rulle. Jeg er temmelig sikker på, at det derved mistede sine bærepplaner. Nøjagtig kan jeg ikke sige det. Jeg havde ikke tid til at se efter. Tilmed blev jeg slynget temmelig meget omkring i cockpiloten. Jeg åbnede kabinetaget og stødte fra med alle kræfter. Noget gav efter, og jeg var fri. Næsten øjeblikkelig åbnede faldskærmen sig. Jeg undrede mig herover, fordi jeg endnu ikke havde rørt ved udløsermekanismen.

Derefter beskriver Powers, hvorledes han prøvede at styre sin faldskærm mod et skovklædt område. Det lykkedes ikke for ham. Han landede på en åben mark i nærheden af en landsby — kun 10 m fra en traktor. Straks derefter blev han omringet af en del mennesker — derunder flere mænd. Powers fortæller: „Disse mænd forsøgte at tale med mig. Jeg rystede kun på hovedet og viste, at jeg ikke forstod dem. *En af dem pegede på mig og holdt to fingre i vejret.* Jeg havde indtryk af, at han ville spørge mig, om jeg havde en ledsager. Derfor rystede jeg på hovedet, pegede på mig selv og holdt én finger op for at gøre ham klart, at jeg var alene. *Han pegede så op i luften. Jeg så op og så noget, som jeg — ganske som han — anså for at være endnu en faldskærm.* Jeg vidste, at jeg kun havde haft en skærm ombord i maskinen. Dette kom altså ikke mig ved. Derfor bekymrede jeg mig ikke herom. Åbenbart interesserede mændene sig heller ikke for det. . . .“

En mærkelig indstilling af en mand som Powers, der er skolet i at omgås U2 maskiner og i at handle rigtigt i farlige situationer.

Ved nogen eftertanke kan man komme til følgende slutning:

Den amerikanske U2 maskine er gennem nogen tid blevet forfulgt af et UFO. Derved kom den af, og til flyet så nært, at den forårsagede forstyrrelser i den elektronisk arbejdende styringsautomatik. Powers slog derfor automatiken fra og styrede selv. Kort derefter angreb UFOet, det forstærkede ved pludselige ryk det omgivende elektriske felt, hvad Powers

følte som en eksplosion, uden at han dog kan sige, om det i virkeligheden var en eksplosion. I dette øjeblik bemærkede han det orangefarvede lys, som omgav ham. Det er det samme lys, som går igen i hundredvis af beretninger, når UFO går over i accelerationsfaser. Det samtidige tab af tidsfølelse, således som Powers skildrer det, indtraf formentlig på dette tidspunkt, da han befandt sig direkte i kraftfeltet. Dette tidsrum var tilstrækkelig til, at højderoret på maskinen fuldstændig ubemærket kunne deformeres. I næste øjeblik kippede U2 maskinen forover og raste uden højderor mod Jorden. Gennem faldhastigheden knækkede det ene bærepplan af, således at agterpartiet blev bremsat og derpå ledet ind i en rullende bevægelse, der gjorde det muligt for Powers at forlade maskinen uden katapultsæde. Tilbage blev UFOet, som ikke forlod stedet, og af folket på Jorden blev antaget for en faldskærmslignende genstand, som stadig kunne ses, da Powers var landet.

Disse omstændigheder foranlediger os til at spørge: Hvorfor har de angrebet? Spiller de med i den store verdenspolitik? Hvor i verden foretager de deres skaktræk? Vi ville hilse det velkomment, hvis der fandtes mennesker, som havde observeret lignende tilfælde. For spøg flyver de såvist ikke her.

Indtil nu ved vi intet om, hvorvidt eksperter har beskæftiget sig med disse faktiske omstændigheder. Eller dog? Hvis ja, hvilke slutninger har de draget? Er de rådløse eller forsøger de, som så ofte i UFO-spørgsmål, at brede et glemselens slør over det hele?

Hvem kender svaret?

Informationen, Wien, nr. 1.

Oversætter. Slej.

Red: Det har ikke været muligt at få nogen bekræftelse på de her givne oplysninger. Der er vel nok grund til at advare mod den efterhånden udbredte tendens til at ville forklare alle hændelser på jorden som UFO-hændelser.

F. P.

— Den fugl flyver aldrig for højt, som bæres af egne vinger.

William Blake.

Avisomtale

I ugen 23.—28. september bragte de fleste danske aviser en meddelelse om, at H. C. Petersen rejser til Mexico, og at han allerede havde fået orlov.

Meddelelserne havde sit udspring i en kedelig artikel i Politiken den 23.

Skriveriet førte dog til en kort udtalelse i program 3: „Dags dato“ den 23. kl. 14,15, så noget positivt kom der trods alt ud af det.

Se i den forbindelse „Jyllands Posten“ af 24. september, hvor „Handy“ på side 5 sætter tingene på plads. Jyllands Postens bidrag giver den sande forklaring på, hvad der er hvad af de fremkomne postulater.

SUFOI-København holder diskussionsaften tirsdag den 8. oktober kl. 20.00.
Emne: UFO-NYT september 1963.

Solens sønner

Vi har nu fundet prof. Homet. Han har netop meddelt, at bøgerne snart vil ankomme, og at der vil følge en personlig skrivelse med til de, som på nuværende tidspunkt har afgivet deres bestilling.

Jeg talte med en pilot fra en flyvende tallerken

På det italienske blad „Le Ore“s redaktion fandt den 24. januar 1963 et interview sted med den italienske journalist Bruno Ghibaudi.

Ghibaudi har i to år viet største delen af sin tid til studiet af flyvende tallerkener og regnes i dag — ved siden af konsul, dr. Alberto Perego — som en af de fineste kendere af flyvende tallerkener.

Interviewet er formet og gengivet som spørgsmål og svar.

Spørgsmål: Hvoraf kommer det, at De så lidenskabeligt interesserer Dem for flyvende tallerkener, og at De i dag anses for at være specialist i dette spørgsmål?

Svar: Når jeg tænker tilbage på de omstændigheder, der, som De siger, har gjort mig til specialist i flyvende tallerkener, må jeg smile. En tilfældighed satte mig i gang med arbejdet. Indtil for to år siden havde jeg ikke beskæftiget mig med flyvende tallerkener. De spredte artikler i aviserne havde jeg blot læst uden at bekymre mig om indholdet, hvorfor jeg heller ikke havde dannet mig nogen mening om flyvende tallerkener. Muligvis kun af dovenskab. Som videnskabelig medarbejder ved fjernsynet, pressen og de illustrerede blade har jeg altid interesseret mig for videnskabelige emner og havde også beskæftiget mig med aeronautik og astronautik, men jeg havde altid skubbet de efterretninger, som omhandlede flyvende tallerkener, tilside. Mit kendskab til disse spørgsmål var derfor yderst ringe, og jeg følte mig ikke berettiget til at fælde nogen dom herom.

Spørgsmål: Hvornår kom interessen?

Svar: Netop for to siden, da jeg begav mig til fjernsynsstudiet for at diskutere en ny udsendelsesrække med regissør Giulio Macchi. Han sad netop og læste en artikel, hvis titel var særligt iøjnefaldende: „Den svejtsiske psykolog Jung tror på eksistensen af flyvende tallerkener.“ Ganske uventet spurgte Macchi: „Hvorfor forbereder du ikke en udsendelse om de mænd, som hævder, at de har set en flyvende tallerken?“ Således skete det, at jeg uden rigtig at kunne forklare det, kom til at beskæftige mig med et problem, som tryllebandt mig mere og mere, jo længere jeg kom ind i undersøgelserne.

Spørgsmål: Har De påtaget Dem dette hverv?

Svar: Jeg ville prøve at afsløre noget positivt, men mere af nysgerrighed end af overbevisning. Efter nogle ugers forløb gik jeg så på jagt efter de personer, som hævdede at have set flyvende tallerkener. Denne opgave var alt andet end let, fordi det for mange øjenvidner havde haft temmelig slemme følger at berette om deres oplevelser: de blev udeleet, udspurgt og forhørt på kryds og tværs og sluttelig beskyldt for at ville lave mystifikationer. Så blev de forsigtigere og ville ikke tale mere herom. Samtlige disse beretninger fra øjenvidner lod mig forstå, at de ikke kunne afvises med de sædvanlige erklæringer om spejlinger, massesuggestion, meteoror, naturlige atmosfæriske foreteelser, vejrballoner eller kunstige satellitter. Hertil kom, at der blandt de adspurgte hvis udsagn gjorde et stærkt indtryk på mig, f. eks. var meget ansete og troværdige personer såsom akademikere, militærpiloter, politiofficerer o.s.v.

Spørgsmål: Hvad har De fundet ud af?

Svar: Til min store overraskelse har jeg fundet, at de flyvende tallerkener også hyppigt viste sig over Italien, og at et antal personer havde fotograferet dem. Der fandtes endnu nogle, som havde haft den lykke at finde stykker af materiale, som UFObesætningerne havde efterladt på Jorden efter landinger. Jeg begyndte langsomt at begribe, at problemet var langt vigtigere, end jeg oprindeligt havde kunnet ane. Men stadig manede min egen kulturelle og videnskabelige uddannelse mig til en vis forsigtighed. Derfor søgte jeg at dæmpe min entusiasme og at fortsætte mine undersøgelser på en objektiv måde. I mellemtiden var den planlagte udsendelse, hvor jeg skulle have haft et indslag om de flyvende tallerkener, blevet aflyst. Der var nu ingen faglige grunde for mig til at fortsætte mine undersøgelser, men det, som jeg allerede havde erfaret, havde ægget mig så dybt og lidenskabeligt, at jeg følte, at jeg for egen regning måtte fortsætte undersøgelserne.

Spørgsmål: Har De læst noget herom i bøger?

Svar: I de sidste 15 år er der skrevet mindst 400 „alvorlige“ bøger om emnet — også af oplyste og samvittighedsfulde mennesker. De vigtigste af dem har jeg læst, og det har overbevist mig om, at fænomenet er af virkelig betydning: folk har virkelig set flyvende tallerkener — selv om de offentlige myndigheder benægter eksistensen heraf.

Spørgsmål: Hvorfor har De netop talt om disse sidste 15 år?

Svar: Denne angivelse er ikke tilfældig. I virkeligheden er den 24. juni 47 den dato, da de flyvende tallerkener første gang officielt blev omtalt i aviserne over hele verden. På denne dag mødte en amerikansk civilflyver, Kenneth Arnold, ved overflyvning af Mt. Rainier (i staten Washington) på sin søgning efter et savnet luftfartøj, en formation af ni flyvende objekter. De var runde og skinnede og var mindst 30 m i diameter. Journalisterne bad om nærmere detaljer, og Arnold svarede, at de lignede „flyvende suppetallerkener“ (flying saucers) uden at tænke over, at denne maleriske betegnelse skulle få den største udbredelse som benævnelse for disse mystiske maskiner.

Spørgsmål: Var dette den første observation af flyvende tallerkener på Jorden?

Svar: Jeg har ikke tilfældigt talt om „officiel“ omtale. I sin tid blev det bekendt, at de allierede piloter, som i 1944 kæmpede i Europa, til deres kommandanturer har berettet, at de ofte over det tyske luftrum har set mærkelige flyvende maskiner, som ubevægelige har iagttaget luftkampene uden at gribe ind for derefter med forbløffende hastighed at forsvinde. Den allierede generalstab formodede, at det drejede sig om hemmelige våben, som var blevet lovprist af Göbbelpropagandaen. Denne antagelse måtte man dog lade falde, da de allieredes hemmelige agenter kunne indberette, at tyskerne på deres side havde mistanke om, at disse hemmelighedsfulde maskiner var amerikanske fly.

Spørgsmål: Hvilke beviser har man samlet for at kunne bekræfte eksistensen af flyvende tallerkener?

Svar: Udover observationer af kvalificerede iagttagere såsom militærpiloter, astronomer, kontrollører i lufthavne, politifolk o.s.v., så har radarobservationer gjort stærkest indtryk på mig. I virkeligheden har radar, som mange iagttagere har berettet overfor mig, „meldt“ om tilstedeværelse af flyvende tallerkener, og vi kan uden alt for store indrømmelser anerkende, at radar i det mindste ikke lider af hallucinationer.

Spørgsmål: Findes der andre beviser?

Svar: Ja, og af forskellig art: fotografier, filmoptagelser, metaller og mineralske substanser, som grundigt er blevet undersøgt af specialister og teknikere,

som har erklæret, at disse ting var ukendte på vor planet eller var af en sådan finhed, at vor metallurgiske industri ikke var i stand til at fremstille dem. Disse eksempler er allerede talrige.

Spørgsmål: Man måtte altså heraf slutte, at disse hemmelighedsfulde maskiner måske ikke blot eksisterede, men også, at de ikke kunne være fremstillede på vor planet?

Svar: Ubetinget. Ingen stormagt på Jorden er i dag i stand til at bygge flyvende tallerkener af flere grunde. *For det første:* ingen stormagt kunne i 15 år bevare hemmeligheden om fremstilling af flyvende tallerkener, uden at andre magters hemmelige tjenste ville opdage dette. *For det andet:* hvis de flyvende tallerkener var en ny slags hemmelige våben, ville det være uforståeligt, at de teknikere, som havde konstrueret dem, ville være så tåbelige, at de lod dem flyve over andre magters territorium. *For det tredje:* hvis en magt virkelig var i besiddelse af flyvende tallerkener, ville de næppe bygge deres forsvær på et kostbart og sårbart luftvåben eller sætte deres prestige på spil ved rumraketternes usikre resultater. Sluttelig har radarobservationerne siden 1948 vist, de flyvende tallerkener kunne opnå hastigheder på 30.000 km/t og højder på ca. 80.000 m. Vi ved meget godt, at intet jordisk fly i dag er i stand til at nå disse hastigheder og højder. Ikke nok hermed. De flyvende tallerkener har vist, at de er i stand til at udføre meget „snævre“ manøvrer eller endog at „vende“ deres flyretning, når de raser af sted med over 20.000 km/t. Hvilket jordisk væsen ville være i stand til at udholde så stærke hastighedsændringer uden at omkomme? Hvis også en nation var i stand til at konstruere sådanne skiver, så ville de være nødsaget til at have en pilot fra en anden planet.

Spørgsmål: Er der nogen sinde landet en flyvende tallerken?

Svar: Mange gange. De indtil nu fastslåede landingers antal beløber sig til mindst 2.000. Observationernes antal derimod er mindst 200.000. I mange tilfælde har piloterne forladt deres maskiner og har også vekslet nogle ord med personer, som er kommet til stede.

Spørgsmål: Hvilket sprog taler disse piloter?

Svar: Efter forholdene. Nogle indskrænker sig til at gøre sig forståelig ved hjælp af fagter. Andre betjener sig af det sprog, som de trufne personer taler. Jeg må indrømme, at netop dette med sproget har

fængslet mig mest. Man kunne dog blot tænke sig lidt om for at komme til den slutning, at der her egentlig ikke kunne forekomme nogen indsigelse. Hvis de ikke-jordiske havde nøjedes med at udstøde gutturale enstavelses lyde, således som man ser i mange utopiske fantasifilm, ville det jo ikke være lykkedes for dem at gøre sig forståelige.

Spørgsmål: Hvorledes er det muligt for dem at kende vore sprog?

Svar: Denne kendsgerning vil utvivlsomt forundre mange. Det er måske ikke så forbløffende, som det i første øjeblik ser ud til. I virkeligheden er det jo intet problem for os at lære et andet sprog end vort modersmål. En vidt fremskreden videnskab, for hvilken de flyvende tallerkener er et bevis, har sikkert intet problem med at finde muligheder for at „opfange“ vore sprog (f. eks. gennem vore radioudsendelser), tyde dem og lære dem. Den, der er i begreb med at foretage en rejse til et fremmed land, vil vel søge at lære det pågældende lands sprog.

Spørgsmål: Hvorfra kommer piloterne? Fra Mars, Venus eller fra andre mælkeveje?

Svar: De kan komme fra planeter i vort solsystem eller fra andre solsystemer i vor mælkevej eller fra andre mælkevejsystemer. For piloter, som kender hemmeligheden og har færdighed i at foretage interplanetariske flyvninger, er afstande ikke mere noget problem, således som det er tilfældet for vor astronautik.

Hvis vi betragter problemet i al almindelighed, så må vi antage, at de i vor atmosfære forekommende flyvende tallerkener kommer fra talrige punkter i verdensrummet, og dette ville være forklaringen på de forskellige former. Nogle kommer med simple opklaringsopgaver for øje, og det er derfor ikke nødvendigt, at de er bemandede med levende væsener, men kan være fjernstyrede, således som vore kunstige satellitter er det.

Efter andre antagelser er de flyvende tallerkener dog styrede af piloter. Det antages, at de benytter de interplanetariske magnetiske kraftlinier i verdensrummet til deres rejser. På disse rejser passerer de nær Jorden, der således fungerer som en etapestation. Andre igen kommer til os, fordi Jorden kunne have konkret og vedvarende interesse for dem.

Spørgsmål: Hvorledes ser disse piloter ud?

Svar: De mennesker, som har haft den lykke at møde dem, beskriver dem på forskellige måde. Nogle

er små med mørk hudfarve ca. 150 cm høje. Andre har den samme højde som os omend med nogle små kropslige afvigelser, andre synes at være mere end 2 meter høje med blondt hår, som når til skulderen og lys ansigtsfarve. Man skal dog ikke undre sig over så forskellige typer: man må gå ud fra, at de kan komme fra mange langt fra hinanden fjernede planeter af vidt forskellig beskaffenhed.

Spørgsmål: Hvorledes kan De nu vide alt dette?

Svar: Af en meget simpel grund. Jeg har for ikke så længe siden selv set dem.

Spørgsmål: Og De har talt med dem?

Svar: Ja.

Spørgsmål: Ligner de os?

Svar: Ja. Det er mærkeligt, fordi antagelsen af, at den menneskelige skikkelse i kosmos er universel — som en del af den kosmiske harmoni — altid er blevet afvist som usandsynlig. Det er virkelig således, at sandheden altid er for simpel til, at den kan blive troet. Jeg har naturligvis talt om udseendet og om de ydre legemlige kendetegn. Mulige forskelle i deres verden, forskelle i tyngdekraft eller atmosfære på deres planeter kan efter omstændighederne muligt kun udholdes af andre organer, som er i stand til at udøve fysiologiske funktioner, som er forskellig fra vor.

Spørgsmål: Hvorledes er de klædt?

Svar: Når vi tænker på, at disse piloter rejser med maskiner, som er underkastet de heftigste accelerationer, må det ikke undre os, at deres legemer er beskyttet af særlige dragter, således som det er tilfældet med vore astronauter. Naturligvis har deres videnskabelige fremskridt gjort det muligt at gøre beskyttelsesdragten meget simpel og samtidig forstærke beskyttelsesvirkningen. Derfor er disse piloters rumdragt yderst tynd og let. Farven er forskellig, men det har formentlig ingen betydning. Det drejer sig næsten altid om en tætsluttende dragt, som i taljen bliver fastholdt af et ca. 20 cm bredt bælte, på hvilket der er anbragt forskellige instrumenter. Om halsen og håndledene afsluttes dragten af en elastisk linning. Skoene er lave og uden sømme. Mange piloter er kortklippede.

Spørgsmål: Hvornår havde De første gang kontakt med ikke-jordiske mennesker?

Svar: For 1½ år siden — i sommeren 1961. Jeg havde i et milanougeblad offentliggjort en længere afhandling om flyvende tallerkener og begyndte på

denne måde at blive regnet for en faglig ekspert på dette område.

Spørgsmål: Kom piloterne for at besøge Dem?

Svar: Absolut ikke. Men, for at sige sandheden, jeg blev indbudt til at træffe dem.

Spørgsmål: Under hvilke omstændigheder skete det?

Svar: Desværre kan jeg ikke udtale mig i detaljer, fordi jeg er sikker på, at det ville blive vanskeligt at tro på mine ord. Jeg kan dog forsikre, at alt blev afviklet som den naturligste ting af verden. Ingen utopisk filmsatmosfære, ingen fænomener eller pludselig forsvinden, ingen trick eller hekseri, men et fuldkomment normalt møde, således som det er sædvanligt blandt mennesker på denne Jord. Samtalen var lang, hjertelig, alvorlig og fra min side — efter at den første forbløffende betagethed havde lagt sig — ledet af en virkelig og samvittighedsfuld videnskabelig nysgerrighed og fra min modparts side ledet af en oprigtig vilje til at besvare mine spørgsmål.

Spørgsmål: Hvad talte De om?

Svar: Om mange ting begyndende med de flyvende tallerkeners drivkraft til de bevæggrunde, der foranlediger dem til at komme til os, om spørgsmål i den internationale politik, om livet på deres planeter. Jeg indrømmer, at min faglige indstilling har bevæget mig til fremfor alt at tale om videnskabelige emner.

Spørgsmål: Hvor fandt sammenkomsten sted? I det frie?

Svar: Nej, nej, i et hus, således som det anstår sig anstændige mennesker. Nå, spøg tilside, det var en meget velorganiseret kontakt.

Spørgsmål: Kan De meddele os stedet?

Svar: Desværre ikke.

Spørgsmål: Hvorfor ikke?

Svar: Kontakten fandt sted i en atmosfære af tilbageholdenhed og fortrolighed. Piloten bad mig selv om ikke at viderefortælle disse enkeltheder.

Spørgsmål: Var der andre vidner til stede?

Svar: Ja, tre. To var mine venner, som jeg havde bedt om at ledsage mig til dette usædvanlige møde. Den tredje var formidleren.

Spørgsmål: Hvem var denne formidler?

Svar: De vil vide for mange detaljer, og jeg kan desværre ikke svare herpå.

Spørgsmål: Men var denne pilot da kommet til Jorden udelukkende for at træffe Dem?

Svar: Jeg tror bestemt ikke, at jeg fortjener så

megen opmærksomhed. Jeg tror mere på, at han simpelt hen har benyttet en af sine rejser til at træffe mig. Muligt har det også været ren nysgerrighed fra hans side.

Spørgsmål: Dette vil altså betyde, at de ikke-jordiske til dagligt lever blandt os eller hyppigt besøger os, uden at vi bemærker noget herom?

Svar: Det er mig fuldkommen bevidst, at det, som jeg nu vil sige til Dem, vil overraske Dem, men det er en kendsgerning. Disse piloter lander mange gange på vor planet. Og det kommer ikke som nogen overraskelse, hvis dette afstedkom, at nogle af dem allerede nu lever blandt os.

Spørgsmål: Hvorledes er dette muligt? Er de da usynlige?

Svar: Absolut ikke. De består af kød og blod som os. Man behøver derfor ikke at undre sig, når nogle påstår, at der blandt os befinder sig personer, som stammer fra en anden verden. Deres lighed med os er naturligvis en medvirkende årsag til at skjule deres identitet.

Spørgsmål: Vil De dermed sige, at disse ikke-jordiske færdes blandt os for at udspionere os? Og hvem garanterer mig for, at De ikke også er en af disse?

Svar: Styr Deres fantasi, eller tvinger De mig til at vise Dem min fødselsattest og øvrige identitetspapirer. For at tale alvorligt: de er her netop ikke for at udspionere os, men kun for at gøre os godt. Og — mærk Dem dette — jeg er ikke den første, som siger dette. I mange tilfælde har disse piloter benyttet et tilfældigt møde til udtrykkeligt at meddele, at en af de grunde, der bevæger dem til at overvåge vor planet, virkelig er at forhindre, at ubetænksomhed og dårskab skal udløse en atomkrig, der fuldstændigt ville ødelægge vor civilisation. Såvidt mine egne erfaringer tillader mig at tale herom, garanterer jeg Dem, at jeg også er af den samme mening.

Spørgsmål: Det vil altså sige, at de vil skride ind, såfremt der består en præcis og umiddelbar fare for, at en atomkrig skulle udløses?

Svar: Ønsket om, at de vil gøre dette, er mange gange kommet til udtryk. Men vi må ikke lulle os ind i den illusion, at de er almægtige guddomme, og at det altid lykkes dem at gøre vore dumheder gode igen. Gennem tekniske og videnskabelige fremskridt opnår man ikke ufejlbarlighed. I det afgørende øjeblik kunne en dagligdags episode forhindre deres ind-

skriden og kuldaste deres planer og gode vilje til at ville hjælpe os. Derfor må vi ikke begå den fejl at antage, at deres hjælp. f.eks. kunne bestå deri, at de fjernede alle atomvåben. I så tilfælde ville menneskets hensigt udelukkende bestå i at konstruere nye atomvåben. Derfor ytrer deres hjælp sig på langt mere omfattende og langt dyberegående måde og stiler mere hen imod at øve indflydelse på menneskene end på at ødelægge maskinerne.

Spørgsmål: Har de evner til at tvinge vore viljer? Med andre ord, har de mulighed for psykisk at „sætte sig på os“, eller har de overnaturlig evner?

Svar: Efter de flyvende tallerkeners tekniske fuldkommenhed at dømme, må vi nødtvungent indrømme, at deres videnskab er vor uhyre langt overlegen. Deres fremskridt må dog ikke opfattes som værende af ren teknisk og mekanisk art. Personlig er jeg overbevist om, at deres fremskridt fremfor alt er af moralsk art, thi uden denne ender man uundgåelig ved anskaffelsen af atombomben og straks derefter ved anvendelse af den mod medmenneskene. Derfor kunne disse piloter meget vel besidde et middel, som kunne tvinge vore viljer, men de gør ingen brug heraf, fordi deres moralske love forbyder dette.

Spørgsmål: Når de er i stand til at øve indflydelse på menneskene, hvorfor lader de så ikke vore hjerner udelukke begrebet krig?

Svar: Deres handlinger krænker aldrig andres frihed, og der er derfor for dem sat visse grænser.

Spørgsmål: Har man givet Dem umiddelbare beviser på disse evner?

Svar: Ja. Og på en måde, som ikke er til at tage fejl af.

Spørgsmål: Er de i stand til at gøre sig forståelig overfor hinanden ved tankeoverføring?

Svar: Ja, og dette bør ikke forundre os, thi også vore videnskabsmænd har muligheden for telepatisk forståelse for øje og forsøger aktivt at afsløre mekanismen for at anvende den til militære formål. For enhver, som til fulde kender den menneskelige hjernes modtagelsesevne, må det første skridt være at udnytte denne evne.

Spørgsmål: Benyttes denne metode kun indbyrdes mellem dem, eller benyttes den også overfor jordmennesker?

Svar: I mange tilfælde har piloterne benyttet telepati for at gøre sig forståelig overfor de mennesker, som de har truffet. For at der imidlertid kan kom-

me en forståelse i stand, er det nødvendigt, at jordpartneren har en særlig modtagerevne og er i stand til at opfange, hvad der bliver sendt.

Spørgsmål: Har de allerede længe været blandt os?

Svar: Hvis vi anerkender den forudsætning, at det er muligt for dem at foretage rejser i rummet eller ligeud erkender muligheden af, at de kan opholde sig blandt os, så er tiden kun af sekundær betydning. Svaret giver sig af sig selv, når vi erindrer, at flyvende tallerkener allerede i bibelsk tid er observeret, hvilket fremgår af forskellige dokumenter fra tidligere århundreder.

Spørgsmål: Hvorfor træder de ikke frem åbenbar for enhver?

Svar: Fordi masserne efter deres mening ikke er modne til en sådan åbenbar fremtræden. Grundene hertil er ret talrige. Det drejer sig ikke alene om at undgå en panik, som ville gribe menneskene, såfremt himlen pludselig var dækket af rumskibe, selv om denne grund ikke er den eneste. Vi kan blot her erindre os Orson Welles radioudsendelse i året 1938, hvor en angivelig invasion af marsmennesker var så realistisk, at den udløste en panikbølge i hele staten New York. Panikbølgen medførte trafiksammenbrud og færdselsuheld med nogle dødsopfre og talrige kvæstede. I øvrigt har det kommercielle fjernsyn i England sidste år anvendt en lignende ide. Udsendelsen måtte dog afbrydes efter den første halvdel, fordi beboerne omkring TV-stationen yderst alarmeret blokerede politiets og militærets telefoner. Men problemet har også en anden side. Vi må ikke glemme, at der mellem deres og vor videnskab er en afstand på tusinder af år, og at derfor en „officiel“ masselanding af beboere fra andre planeter uundgåelig vil udfordre til sammenligning mellem deres verdener og vor. Hvorledes ville disse tilnærmelser virke på os? På visse områder ville vi uden tvivl blive rystede, men den ville på ingen måde forstyrre eller ophidse os. Så meget mere, som der findes kosmiske love, der forbyder højere udviklede mennesker at gå ud over visse grænser for at indvirke på evolutionen og udviklingen hos tilbagestående folk. Og dette, fordi ethvert folk selv skal være herre over sine fremskridt og selv må betale prisen for sine fejltagelser og sejre. Der findes endnu flere bevæggrunde, men det er mig ikke tilladt at tale herom.

Spørgsmål: Har „de store“ på denne Jord kend-

skab til eksistensen af disse ikke-jordiske piloter? Har de allerede været i kontakt med dem?

Svar: Nogle prominente personligheder — civile og militære — har offentligt bekræftet, at de tror på eksistensen af flyvende tallerkener og tillægger dem ikke-jordisk oprindelse. Desværre er det mig ikke tilladt at oplyse noget om, hvorvidt denne vished simpelt hen beror på studiet af allerede fastslåede og meget talrige observationer eller går tilbage til direkte kontakter.

Spørgsmål: Der er blevet offentliggjort mange efterretninger om hemmelighedsfulde „sorte mænd“, som sædvanligvis pålægger de pågældende, som taler for meget om disse argumenter, tavshed. Har De nogen sinde set sådanne „sorte mænd“?

Svar: Nej, absolut ikke. Man har talt meget om disse berygtede „sorte mænd“. Mange personer, herunder også Adamski, som hævder at have fotograferet flyvende tallerkener og talt med deres piloter, har flere gange haft besøg af disse „tavshedens mænd“. I de senere år har man intet hørt om dem. Sandsynligvis drejer det sig om alle andre end ikke-jordiske piloter.

Spørgsmål: Findes der krige hos de ikke-jordiske?

Svar: Om dette punkt kan jeg ikke udtale mig med nøjagtighed. Jeg kunne tænke mig — når vi med „krig“ forstår konflikter mellem det gode og det onde, under hvilken form det end optræder — at man så måtte sige, at der findes krige overalt i et hele univers, hvor menneskelige skabninger lever.

Spørgsmål: Findes der hos dem følelser for kærlighed, had, venskab, troskab, solidaritet?

Svar: De erfaringer, som jeg har gjort, tillader mig at hævde, at de gode følelser hos dem er uhyre mægtige, mens de dårlige næsten fuldstændig er forsvundet.

Her ender vort interview med Bruno Ghibaudi. Vi har gjort os umage for at få den største objektivitet i udtalelserne. Det må overlades til læseren at tro på Ghibaudi eller ikke, han er dog blevet til en af den lille mytologis personligheder i vort land.

Kilde: „Le Ore“ nr. 3 og 4 den

24. og 31. januar 1963.

UFO-Nachrichten nr. 82 og 83 1963.

Slej